

Brüsszel, 2018. június 15.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2016/0070 (COD)

9383/18
ADD 1

SOC 398
EMPL 248
COMPET 367
MI 396
JUSTCIV 149
CODEC 867

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Tervezet – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv módosításáról (első olvasat) – A jogalkotási aktus elfogadása – Nyilatkozatok

A Bizottság nyilatkozata

„A mai napon elfogadott irányelvvel módosított 96/71/EK irányelv 3. cikke (7) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezik, hogy a kiküldetéshez tartozó juttatásokat a javadalmazás részének tekintik, kivéve ha azokat a kiküldetés kapcsán ténylegesen felmerült – például utazási, lakhatási és ellátási – költségek megtérítésére fizetik ki. A cikk azt is előírja, hogy az (1) bekezdés első albekezdése h) pontjának sérelme nélkül „A munkáltatónak a munkaviszonyra alkalmazandó nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban kell megtérítenie a kiküldött munkavállalók ilyen költségeit.”

A Bizottság tisztában van azzal, hogy „ a munkaviszonyra alkalmazandó nemzeti jog és/vagy gyakorlat” főszabályként a lakóhely szerinti tagállam nemzeti joga és/vagy gyakorlata, hacsak erről a nemzetközi magánjogra vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban máshogy nem rendelkeznek. A C-396/13. sz. ügyben hozott bírósági ítélet 59. pontja értelmében a térítés arra az esetre vonatkozik, amikor a munkavállalóknak a költségeket meg kellett volna előlegezniük és azok megtérítését kellett volna kérniük.

A Bizottság nyugtázza, hogy a mai napon elfogadott irányelv értelmében – mivel a nemzetközi közúti fuvarozásban végzett munkát nagyfokú mobilitás jellemzi – a kiküldetésre vonatkozó új szabályokat ezen ágazatra a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 96/71/EK irányelvhez és a 2014/67/EU irányelvhez kapcsolódóan a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról szóló jogalkotási aktus hatálybalépésének időpontjától kell majd alkalmazni.

A Bizottság kéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy mihamarabb fogadják el ezt a jogalkotási aktust a szabályoknak az ágazatban dolgozó kiküldött munkavállalók sajátos szükségleteihez való, oly módon történő hozzáigazítása érdekében, hogy egyúttal biztosítva legyen a belső közúti fuvarozási piac megfelelő működése.

Az ágazatra vonatkozó jogalkotási aktus hatálybalépéséig a közúti közlekedés tekintetében a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv marad hatályban. Ezek a jogi aktusok nem alkalmazandók azokra a közúti fuvarozási műveletekre, amelyekre nem kiküldetés keretében kerül sor.

A Bizottság továbbra is szorosan figyelemmel fogja kísérni a jelenlegi szabályoknak különösen a közúti fuvarozási ágazatban való gyakorlati alkalmazását, és adott esetben meghozza a szükséges intézkedéseket.”

Horvátország, Lettország és Litvánia nyilatkozata

„Horvátország, Lettország és Litvánia támogatja a kiküldött munkavállalók helyzetének javítására vonatkozó célt. Mindazonáltal úgy véljük, hogy *a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv tervezetébe* bevitt több kedvező módosítás ellenére a szöveg nem teremtett megfelelő egyensúlyt a munkavállalók védelme és a szolgáltatásnyújtás szabadsága között.

Az Európai Unió Tanácsa 2017. október 23-án Luxembourgban tartott 3569. ülésének (Foglalkoztatás, Szociálpolitika, Egészségügy és Fogyasztóvédelem) jegyzőkönyvéhez csatolt nyilatkozatban a díjazás fogalmával, a versenyképességre gyakorolt hatással, valamint e javaslat lehetséges kedvezőtlen hatásaival kapcsolatban kifejezett aggályokon felül úgy véljük, hogy az Európai Parlamenttel kidolgozott kompromisszumos szöveg számos olyan rendelkezést tartalmaz, amelyek túllépnek az irányelv hatályán és jogbizonytalanságot okoznak, és ebből következően a határon átnyúló szolgáltatások szabadságának korlátozásához vezethetnek az Európai Unióban.

Ezenkívül úgy véljük, hogy a megfelelő átmeneti időszakot nem biztosító, kétéves átültetési időszakokkal a jogalkotók nem vesznek tudomást a lényegében új szabályokhoz való – különösen a kkv-k számára nehéz – alkalmazkodás gyakorlati hatásairól.”

A Cseh Köztársaság, Szlovákia és Portugália nyilatkozata

„Az EPSCO Tanács a 2017 októberében elfogadott általános megközelítésében elismerte, hogy elegendő időt kell adni a vállalkozásoknak (különösen a kkv-knak) a kiküldött munkavállalókra vonatkozó új szabályokhoz (és különös tekintettel a járandóság újonnan bevezetett fogalmához) való alkalmazkodásra, ezért megállapodott a felülvizsgált irányelv 4 éves halasztott hatályáról. Ezt az Európai Bizottság is elfogadta.

A társjogalkotók által a tárgyalási folyamatban tett engedményekre tekintettel a háromoldalú egyeztetéseken kialakított végső kompromisszum sajnálatos módon azt eredményezte, hogy a halasztott hatály időtartamát jelentős mértékben, csupán 2 évre csökkentették, amely így megegyezik az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidővel.

A Cseh Köztársaság, Szlovákia és Portugália ezzel kapcsolatban felkéri a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy vegyék kellően figyelembe ezeket a körülményeket (valamint a felülvizsgálat által bevezetni kívánt kérdések összetettségét) annak vizsgálatakor, hogy követik és betartják-e a munkavállalók kiküldetéséről szóló új szabályokat, illetve hogy milyen szankciók lennének arányosak, elsősorban a felülvizsgált irányelv 2020-as hatálybalépését követő kezdeti időszakban.”

Magyarország és Lengyelország nyilatkozata

„Elkötelezettek vagyunk a munkavállalók védelme, a csalások és a visszaélések elleni küzdelem, valamint a belső piac integritásának biztosítása mellett. Úgy véljük, hogy a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv (a továbbiakban: 96/71/EK irányelv) óvatos egyensúlyt teremtett a munkavállalók védelme és a szolgáltatásnyújtás szabadsága között. Sajnálattal vesszük tudomásul, hogy azelőtt javasolták az említett irányelv módosítását, hogy a hozzá tartozó végrehajtási irányelv (2014/67/EU¹) alkalmazásának hatásai láthatóvá váltak volna.

Azon a véleményen vagyunk, hogy a 96/71/EK irányelv módosítása indokolatlan és aránytalan módon fogja korlátozni a szolgáltatásnyújtás szabadságát. Az irányelv ahelyett, hogy a munkavállalók védelmét szolgálná, vélhetően protekcionista intézkedések eszközévé fog válni. Nagy valószínűséggel értelmetlenné fogja tenni magát a kiküldetés jogintézményét, és rendkívül káros hatást gyakorol majd az Unió egészének versenyképességére.

Ezenkívül a több rendelkezés vonatkozásában felmerült jogbizonytalanság is aggodalommal tölt el minket. Különösen a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k) fogja negatívan érinteni a jogbizonytalanság és a növekvő adminisztratív terhek. A kétéves átmeneti időszak nem biztosít elegendő időt arra, hogy különösen a kkv-k alkalmazkodjanak az új szabályokhoz.

Véleményünk szerint a 96/71/EK irányelv módosítását és a közúti szállítási ágazatban a kiküldetésekre vonatkozó különös szabályok meghatározásáról szóló külön javaslatot (különös szabály) egy jogalkotási csomagként kellett volna kezelni. A különös szabályra vonatkozó tárgyalások még folyamatban vannak, ezért a 96/71/EK irányelv módosítása lényegénél fogva nem tekinthető kiegyensúlyozott szövegnek. Bár csak az Európai Unió Bírósága jogosult értelmezni az uniós jogszabályokat, úgy véljük, hogy a jelenlegi kiküldetési szabályok közúti szállítási ágazatra való alkalmazása aggályos. Véleményünk szerint ezt a jogi értelmezést nem befolyásolja majd a 96/71/EK irányelv módosítása sem.”

¹ 2014/67/EU irányelv a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet módosításáról.